

Nr 169

Av herr Nihlfors m. fl., *angående värdebeständig placering av arbetslöshetskassornas fondmedel.*

(Lika lydande med motion nr 126 i Första kammaren)

Reglerna för hur de erkända arbetslöshetskassornas fondmedel skall vara placerade återfinns i § 42 förordningen om erkända arbetslöshetskassor av den 14 december 1956. Enligt denna paragraf skall fondens tillgångar redovisas:

i obligationer eller andra skuldförbindelser, som utfärdats eller garanterats av staten;

i obligationer, utfärdade av Sveriges allmänna hypoteksbank m. fl. liknande institutioner, som står under tillsyn av bank- och fondinspektionen;

i fordringsbevis, utfärdade av riksbanken, svenskt bankaktiebolag, svensk sparbank o. d.;

i obligationer eller andra skuldförbindelser, utfärdade av svensk kommun;

med tillsynsmyndighetens medgivande i fastighet, avsedd för kassans verksamhet, eller i aktier i aktiebolag eller andelar i ekonomisk förening, »därest bolaget eller föreningen uteslutande har till uppgift att äga eller förvalta sådan fastighet».

I övrigt må med tillsynsmyndighetens medgivande högst en femtedel av fondens tillgångar redovisas i skuldförbindelser, för vilka kassan äger säkerhet genom inteckning i fast egendom eller tomträtt inom 2/3 av senast fastställda taxeringsvärde.

Av ovan gjord redovisning rörande nu gällande placeringsregler framgår att medlemmarnas i arbetslöshetskassorna insatta medel står i stort sett helt oskyddade för den reella värdeminskning som en fortgående inflation åstadkommer. Kassorna har ju tvingats placera sina fonder huvudsakligen i obligationer, och dessas värden har under årens lopp måst skrivas ner. Det är åtskilliga miljoner kronor som arbetslöshetskassornas medlemmar, dvs. landets löntagare, förlorat och håller på att förlora. Om man räknar med en årlig inflation eller penningvärdeförsämring på 3 procent betyder det en förlust på 3 miljoner kronor årligen vid en fondbildning på 100 miljoner kronor.

Bland de berörda kassorna torde förefinnas ett intresse av att få utrett frågan om friare placeringsregler för fondmedlen, så att dessa lättare skall

kunna skyddas mot värdeminskning. Vi får under hänvisning till ovanstående hemställa,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t an- hålla om utredning angående ändring av nuvarande regler för placering av arbetslöshetskassornas fondmedel, så att dessa icke värdeminkas genom en fortgående penningvär- deförsämring utan på ett bättre sätt kan värdesäkras.

Stockholm den 25 januari 1965

Folke Nihlfors

Henning Gustafsson

Mac P. Hamrin

i Skellefteå

i Kalmar

Ingemar Mundebo

Olle Westberg

Brita Elmén

Nr 170

Av herrar *Antonsson* och *Boo*, om *obligatorisk medicinsk kon- troll av barn*.

(Lika lydande med motion nr 137 i Första kammaren)

Omsorgen om de handikappade i samhället har på senare tid förbättrats i olika avseenden. Särskilt påfallande är att man i ökad utsträckning är på väg från den tidigare tillämpade synen, att en handikappad främst och enbart behöver sådant stöd som möjliggör hans ekonomiska uppehälle, till en aktiv syn, som går ut på att den handikappade i största möjliga utsträckning skall få tillfälle till rehabilitering och därmed till ett så långt möjligt normalt och självständigt liv. Härigenom har vikten av tidig diagnostik och tidig behandling vunnit ökat beaktande. Hela den översyn som pågår i cen- trala rehabiliteringsberedningens regi har som väsentligt syfte att skapa bättre betingelser i detta hänseende. Den ökade uppmärksamhet som ägnats de handikappade barnen får också anses utgöra ett led i dessa strävanden.

I den översyn och i det arbete som sålunda pågår synes emellertid barn med vissa fysiskt sett relativt lindriga handikapp, främst de syn- och hörsel- skadade, ha ägnats föga uppmärksamhet. Undersökningar bland skolbarn visar att en betydande del av dessa lider av nedsatt förmåga i synsinnen eller hörselsinnet. I fråga om elever med nedsatt synförmåga grundar sig det till- gängliga materialet på elever som erhåller undervisning vid blindskola eller i särskilda synklasser, varför några bestämda slutsatser rörande frekvensen lindrigt synskadade inte kan dragas. I en undersökning av år 1952 beräkna-